

กล่าวกันโดยทั่วไปว่าเสียงหัวใจเต้นของแม่เป็นเสียงแรกที่เรา
ได้ยินตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์ แต่ความจริงแล้วเสียงแรกที่
สัมผัสก่อนอวัยวะการฟังที่เพิ่งพัฒนาขึ้นของเราคือเสียงการเต้น
ของชีพจรผ่านหลอดเลือดดำและหลอดเลือดแดงของแม่ต่างหาก
เรียกได้ว่าเราสัมผัสไปตามจังหวะของผู้ให้กำเนิดก่อนที่เรา
จะมีหูสักข้างด้วยซ้ำ ก่อนที่เราจะปฏิสนธิ เราดำรงอยู่ในไข่ใบหนึ่งใน
รังไข่ของมารดา ซึ่งไข่ทั้งหมดอยู่ในรังไข่ของผู้หญิงตั้งแต่เป็น
ตัวอ่อนอายุสี่เดือนในครรภ์มารดา หมายความว่าเราที่เป็นสิ่งมีชีวิต
ระดับเซลล์ในไข่นั้นเคยอยู่ในครรภ์ของยายมาก่อน ระหว่างห้าเดือน
ที่เราทุกคนอยู่ในครรภ์ของยาย และยายก็เคยอยู่ในครรภ์ของ
ยายตัวเอง เราสัมผัสไปตามจังหวะของเส้นเลือดที่ไหลเวียน
ในกายมารดา ก่อนที่มารดาจะถือกำเนิดเสียอีก...

เลย์น เรดมอนด์ จากหนังสือเรื่อง
When the Drummers Were Women

SAMPLE

บ้านของคุณส่องสว่างในยามค่ำคืน รวากับทุกอย่างภายในถูกแผดเผาจนลุกโชน ผ้าม่านหน้าต่างที่ภรรยาคุณเลือกเป็นผ้าลินินราคาแพง และโปร่งบางพอที่ฉันจะมองเห็นความรู้สึกของคุณ เห็นเด็กผู้หญิงปิดผมหางม้าหลังจากทำการบ้านเสร็จ และเห็นเด็กชายตัวน้อยโยนลูกเทนนิสสูงขึ้นไปในห้องที่เพดานสูงกว่าสี่เมตร ขณะที่ภรรยาที่สวมกางเกงเลกกิ้งกำลังยุ่งอยู่กับการเก็บห้องนั่งเล่นรกๆ ให้คืนสู่สภาพเดิม ของเล่นกลับลงตะกร้าส่วนหมอนอิงก็วางไว้บนโซฟาตามเดิม

แต่คืนนี้ผ้าม่านถูกเปิดออก อาจเป็นเพราะหิมะกำลังตกอยู่ และลูกสาวของคุณอาจมองออกไปเห็นกวางเรนเดียร์ เธอเลิกเชื่อเรื่องนี้มานานแล้ว แต่ยังเสแสร้งเพื่อคุณ เธอยอมทำทุกอย่างได้เพื่อคุณ

พวกคุณแต่งตัวจัดเต็ม เด็กๆ สวมชุดลายสกอตเข้าสู่ดก้นนั่งอยู่บนเก้าอี้ออตโตมัน ภรรยาของคุณกำลังใช้โทรศัพท์ถ่ายรูปพวกเขา เด็กหญิงกุมมือเด็กชายเอาไว้ ส่วนคุณกำลังเลือกแผ่นเสียงอยู่ที่ท้ายห้อง ตอนที่ภรรยาพูดบางอย่างกับคุณ คุณจึงขุ่นขึ้นมาห้ามเพราะเกือบจะเลือกแผ่นเสียงได้แล้ว เด็กหญิงผุดลุกขึ้น ขณะที่ภรรยาคุณรวบตัวลูกชายขึ้นมาแล้วหมุนตัวไปรอบๆ คุณยกแก้วเหล้าสกอตช์ขึ้นดื่ม แล้วจิบหนึ่งอีกและ

อีกอีก ก่อนจะทำการผละถอยไปเสียบๆ จากเครื่องเล่นแผ่นเสียงราวกับมันเป็นทารกที่กำลังหลับไหล

คุณเริ่มต้นด้วยท่าทางเช่นนี้เสมอ คุณรับตัวลูกชายมาอุ้มไว้จนเขาแหงนหน้าเอนตัวไปด้านหลัง จากนั้นก็พลิกตัวเขากลับหัวกลับหาง ลูกสาวอ่อนขอจุมพิตจากคุณ ส่วนภรรยายื่นเครื่องดื่มให้กับคุณ เธอเดินรាំไปหยุดอยู่ที่ต้นคริสต์มาสก่อนจัดสายไฟประดับที่อยู่ผิดที่ผิดทาง จากนั้นพวกคุณก็หยุดเดินแล้วร้องตะโกนบางอย่างพร้อมเพรียงกันพอดิบพอดี ก่อนจะเริ่มต้นรำอีกครั้ง มันเป็นเพลงที่คุณรู้จักดี ภรรยาของคุณเดินออกไปนอกห้อง ส่วนลูกชายก็เดินตามแม่ตั๋ยๆ ฉันจำความรู้สึกแบบนั้นได้ ความรู้สึกที่ว่าตัวเองเป็นที่ต้องการ

ภรรยาของคุณกลับเข้ามาพร้อมไม้ขีดไฟและจุดเทียนที่วางอยู่เหนือเตาผิง ฉันสงสัยว่ากิ่งต้นเฟอร์ที่ใช้วางประดับพวกนั้นเป็นของจริงหรือเปล่า พวกมันจะมีกลิ่นเหมือนตอนอยู่ในป่าหรือไม่ ฉันปล่อยความคิดล่องลอยไปชั่วขณะ นึกภาพว่าตัวเองมองกิ่งไม้พวกนั้นติดไฟตอนที่พวกคุณพากันหลับไหล และจินตนาการว่าแสงสว่างสีเหลืองอ่อนเหมือนเนยที่อบอุ่นกลับกลายเป็นความร้อนระอุแดงก่ำ

เด็กชายหยิบที่เขี่ยถ่านขึ้นมา แต่เด็กหญิงดึงคืนมาอย่างนุ่มนวล ก่อนที่คุณหรือภรรยาจะเห็นเข้า เธอเป็นพี่สาวที่ดี เป็นทั้งผู้ช่วยและผู้ปกป้อง

ปกติฉันไม่ได้อยู่ดูนานขนาดนี้ แต่คืนนี้พวกคุณดูดีมากจริงๆ และฉันทำใจจากไปไม่ได้ หิมะตกลงมา เป็นหิมะแบบที่เธอจะใช้ปั้นเป็นตุ๊กตาหิมะเพื่อเอาใจน้องชายในตอนเช้า ฉันเปิดที่ปัดน้ำฝนและปรับอุณหภูมิของฮีตเตอร์ ก่อนจะเห็นว่าเวลาเปลี่ยนจาก 19.29 น. เป็น 19.30 น. แล้ว ซึ่งเป็นเวลาที่คุณควรอ่านนิทานเรื่อง *เดอะ โพลาร์ เอ็กซ์เพรส* ให้เธอฟัง

ภรรยาของคุณนั่งอยู่บนเก้าอี้พลาชมองคุณกับลูกๆ เดินรាំไปทั่วห้อง เธอหัวเราะก่อนปิดผมยาวหยักศกมาวางพาดไหล่ข้างหนึ่ง เธอดมกลิ่น

เครื่องดื่มของคุณก่อนวางแก้วลงด้วยรอยยิ้ม ส่วนคุณกำลังหันหลังให้เธอ จึงมองไม่เห็นสิ่งที่ฉันเห็น เธอใช้มือหนึ่งกุมท้อง ลูบเบาๆ ก่อนจะก้มลงมอง ใจลอยคิดถึงสิ่งที่กำลังเจริญเติบโตอยู่ในท้องของตัวเอง แม้จะเป็นเพียงแค่ เซลล์แต่ก็มีค่ามากกว่าสิ่งใด คุณหันมาและดึงความสนใจของภรรยา กลับมาที่ทุกคนในห้อง...ผู้คนที่เธอรัก

พรุ่งนี้เช้าเธอจะบอกคุณ

ฉันยังคงรู้จักเธอดี

ฉันเลื่อนสายตาลงมาเพื่อสวมถุงมือ พอมองกลับไปก็เห็นเด็กผู้หญิง คนนั้นยืนอยู่หน้าประตูบ้านที่เปิดอยู่ แสงจากหลอดไฟเหนือบ้านเลขที่ อาบไฉ่น้ำบางส่วนของเธอ จานในมือเธอมีเศษแครอทและคุกกี้วางซ้อน กันอยู่ คุณมักจะโปรยเศษขนมไว้บนพื้นกระเบื้องของโถงทางเข้า แก้วน้ำ ทำเป็นทิ้งร่องรอยไว้เพื่อให้เธอเล่นด้วย

ตอนนี้เองที่ลูกสาวมองมาทางฉันที่นั่งอยู่ในรถ เธอตัวสั้น ชุดกระโปรงที่ภรรยาคุณซื้อให้นั้นตัวเล็กเกินไป ฉันสังเกตเห็นสะโพกที่ เริ่มผายออกและหน้าอกที่ใหญ่ขึ้นของเธอ เธอค่อยๆ จับปลายหางม้า มาพาดไหล่ ดูเป็นท่าทางของหญิงสาวมากกว่าเด็ก

เป็นครั้งแรกที่ฉันรู้สึกว่าคุณสาวของเราหน้าตาเหมือนฉันเลย

ฉันลดกระจกลงแล้วยื่นมือออกไปโบกทักทาย จริงๆ คือแอบทักทาย เธอวางจานไว้ข้างเท้า ยึดตัวขึ้นมามองฉันก่อนจะหันกลับเข้าบ้านไปหา ครอบครัว ฉันมองผ้าปูที่เตียงปิด รอให้คุณเดินออกมาดูว่าฉันมา จอดรถอยู่หน้าบ้านคุณในคืนแบบนี้ทำไม แล้วฉันจะพูดแก้ตัวว่ายังไง... จะบอกว่าฉันเหงา ฉันคิดถึงลูก ฉันสมควรจะเป็นแม่ในบ้านที่ส่องสว่าง หลังนั้นนั่นแหละ

แต่เด็กหญิงรีบกลับเข้าไปในห้องนั่งเล่น ขณะที่คุณกำลังโน้มหน้า ให้ภรรยาลุกขึ้น จากนั้นพวกคุณก็เดินร่ำด้วยกัน มีลูกบไล์แผ่นหลังอย่าง สนิทชิดเชื้อ ส่วนลูกสาวของเราจูงมือน้องชายไปตรงกลางหน้าต่างของ

ห้องนั่งเล่น ประดุนักแสดงเข้าประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้และถูกจัดวางไว้อย่างเหมาะสม

เขาเหมือนถอดแบบมาจากแฮมเลย์ โดยเฉพาะดวงตาคู่นั้น ผมสัมผัสหยกศที่ส่วนปลายม้วนนอน และฉันเคยใช้นิ้วม้วนเล่นมาหลายต่อหลายครั้ง

ฉันรู้สึกคลื่นไส้

ลูกสาวของเรามองผ่านหน้าต่างตรงมาที่ฉัน มือเธอวางอยู่บนไหล่ลูกชายของคุณ เธอโน้มตัวลงไปจูบแก้มเขาอีกครั้งและอีกครั้ง เด็กชายดูจะชอบการแสดงความรักเช่นนี้และเคยชินกับมัน เขาขึ้นไปยังหิมะที่กำลังตก แต่เธอยังไม่ยอมละสายตาไปจากฉัน เธอถูดันแขนน้องชายเพื่อทำให้ตัวเขาอุ่นขึ้นอย่างที่คุณเป็นแม่จะทำ

คุณเดินมาที่หน้าต่างและคุกเข่าลงมาระดับเดียวกับลูกชาย มองไปข้างนอก จากนั้นก็มองขึ้นบนแต่ไม่ทันเห็นรถของฉัน คุณขึ้นไปหิมะเหมือนลูกชายแล้ววาดนิ้วไปบนท้องฟ้า พลังพุดถึงเลื่อนหิมะและกวางเรนเดียร์ เด็กชายแหงนมองฟ้าพยายามหาสิ่งที่คุณเห็น คุณคิดได้คงเขาอย่างหายอกล้น ส่วนเด็กหญิงคนนั้นยังจ้องมาที่ฉันไม่ว่างตา จนกระทั่งฉันเอนตัวนั่งพิงพนักก่อนกลืนน้ำลายและมองไปทางอื่นในท้ายที่สุด เธอชนะฉันเสมอ

พอมองกลับไปอีกครั้ง เธอก็ยังอยู่ตรงนั้น สายตาจับจ้องรถของฉัน

ฉันนึกว่าเธอจะเอื้อมไปจับผ้ามาน แต่ก็ได้ทำ คราวนี้ฉันจึงมองกลับไป แล้วเอื้อมหยิบเอกสารปึกหนาจากที่นั่งข้างคนขับ ตระหนักถึงผลที่จะตามมาจกคำพูดเหล่านี้

ฉันมาที่นี่เพื่อมอบสิ่งนี้ให้คุณ

มันคือเรื่องราวจากมุมมองของฉัน

1

คุณเลื่อนเก้าอี้อีแล้วนั่งลง ก่อนใช้กันดินสอเคาะลงบนหนังสือเรียนของฉัน ฉันจ้องมองหน้ากระดาษเพราะรู้สึกกลัวเลที่จะเงยหน้าขึ้น “ฮัลโล” ฉันทักคุณเหมือนรับสายโทรศัพท์ซึ่งทำให้คุณหัวเราะออกมา เราทั้งสองคือคนแปลกหน้าที่นั่งหัวเราะคิกคักไปด้วยกันในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ตอนนั้นเราเรียนวิชาเลือกเสรีวิชาเดียวกัน ในห้องเรียนมีนักศึกษาหลายร้อยคน แต่ฉันไม่เคยเห็นคุณมาก่อน ผมหยักศกของคุณตกลงมาปรกตา ก่อนคุณจะใช้แท่งดินสอม้วนผมเล่น ชื่อของคุณแปลกมากจริงๆ ตอนบ่ายวันนั้นคุณเดินไปส่งฉันโดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่ได้พูดอะไร คุณไม่ได้ปกปิดความชื่นชอบเลยสักนิดและเอาแต่ยิ้มให้ฉัน ส่วนฉันก็ส่องมองไปทางอื่นทุกครั้ง ฉันไม่เคยได้รับความสนใจแบบนั้นมาก่อนเลย พอมาถึงที่หอพักคุณก็จับมือฉัน นั่นทำให้เราสองคนหัวเราะอีกครั้ง

ไม่นานเราทั้งคู่ก็อายุครบยี่สิบเอ็ดและแทบจะตัวติดกันตลอด เรามีเวลาไม่ถึงหนึ่งปีก็จะเรียนจบแล้ว และใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการนอนด้วยกันบนเตียงในหอพักของฉัน หรือไม่ก็ทบทวนบทเรียนอยู่คนละมุมโซฟาสองขาพาดก่ายกันไว้ เราออกไปเที่ยวที่บาร์กับเพื่อนของคุณแต่เรามัก

กลับมา ก่อนนั้นก็มาอยู่บนเตียง ซาบซ่านกับไออุ่นของกันและกัน ฉันไม่ค่อยได้ดื่ม ส่วนคุณก็เบื่อบาร์ดีแล้ว และต้องการแค่ฉันเท่านั้น เพื่อนที่ฉันคบหาจะไม่ถือสาอะไร ฉันมีกลุ่มเพื่อนเล็กๆ ที่เหมือนแค่คนรู้จักกันมากกว่า อีกอย่างฉันมุ่งมั่นกับการเรียนมากเพราะเป็นนักเรียนทุน จึงไม่มีเวลามาสนใจสังคมในมหาวิทยาลัยเท่าไรนัก ตลอดหลายปีนั้นฉันไม่ได้สนิทสนมกับใครเลย จนกระทั่งได้พบกับคุณ คุณให้ความรู้สึกที่พิเศษแบบที่ฉันไม่เคยได้จากใคร ในที่สุดเราก็ถอยห่างจากคนรอบตัวและมีความสุขในโลกที่มีเพียงเราสอง

ฉันโยยหาความสบายใจจากคุณจนถึงขั้นหมกมุ่น ก่อนจะได้เจอคุณในใจฉันมีแต่ความว่างเปล่า และคุณก็เข้ามาเติมเต็มอย่างง่ายดาย ไม่ใช่ว่าคุณไม่ดีพอหรอกนะ คุณดีมากพอ คุณทั้งอ่อนโยน ใสใจ และคอยสนับสนุน ฉันบอกคุณเป็นคนแรกว่าฉันอยากเป็นนักเขียน และคุณตอบว่า “ผมนึกภาพคุณเป็นอย่างอื่นไม่ออกเลยล่ะ” ฉันบอกได้จากสายตาที่ผู้หญิงคนอื่นมองมาที่เรา ดูเหมือนพวกเธอกำลังอิจฉาเลยทีเดียวนะ ฉันดมกลิ่นผมสีเข้มขึ้นเงาของคุณก่อนนอน และลูบไปตามคางที่มีต่อเคราเพื่อปลุกคุณให้ตื่นขึ้นในตอนเช้า คุณคือสิ่งที่ฉันขาดไม่ได้

ตอนวันเกิดของฉัน คุณเขียนหนึ่งร้อยสิ่งที่คุณรักเกี่ยวกับตัวฉัน
14. ผมชอบที่คุณกรนเบาๆ ตอนผล็อยหลับไป 27. ผมชอบลายมือสวยๆ ของคุณ 39. ผมชอบเขียนชื่อตัวเองไปตามแผ่นหลังของคุณ 59. ผมชอบแบ่งมัทพินให้คุณระหว่างทางไปเรียน 72. ผมชอบสิ่งที่คุณเป็นตอนเพิ่งตื่นนอนในวันอาทิตย์ 80. ผมชอบมองเวลาที่คุณเพิ่งอ่านหนังสือดีๆ จบแล้วทอดมันแนบอกเอาไว้ 92. ผมชอบที่สักวันหนึ่งคุณจะเป็นแม่ที่ดี

“ทำไม่ถึงคิดว่าฉันจะเป็นแม่ที่ดีล่ะ” ฉันวางกระดาษลง ช่วงขณะนั้นฉันรู้สึกเหมือนว่าคุณไม่รู้จักฉันเลยสักนิด

“ทำไม่จะไม่ใช้ล่ะ” เขาก็จมที่พุงฉันอย่างหยอกเย้า “คุณเอาใจใส่และอ่อนโยน ผมรอมีเจ้าตัวน้อยกับคุณแทบไม่ไหวแล้ว”

ฉันทำอะไรไม่ได้นอกจากฝัน

ฉันไม่เคยพบใครที่มีความปรารถนาแรงกล้าเท่าคุณเลย

“ไบลท์ สักวันหนึ่งลูกจะเข้าใจว่าผู้หญิงในตระกูลของเรา...ไม่เหมือนคนอื่น”

ฉันยังจำรอยลิปสติกสีส้มแทนजेरीบนไม้กวาดบุหรีได้ เสน่ห์หรือตกลงในถ้วย ลอยอยู่บนน้ำส้มอีกสุดท้ายของฉัน แล้วยังได้กลิ่นของขนมปังปิ้งใหม่ๆ

บางครั้งคุณถามถึงเซอซีเลีย แม่ของฉัน และฉันก็บอกแต่ข้อเท็จจริงหนึ่ง แม่ทั้งฉันไปตอนฉันสิบเอ็ดขวบ สอง หลังจากนั้นฉันเคยเจอแม่อีกแค่สองครั้งเท่านั้น และสาม ฉันไม่รู้ว่าแม่อยู่ที่ไหน

คุณรู้ว่าฉันยังบอกไม่หมด แต่คุณไม่เคยกดดันฉัน คุณกลัวสิ่งที่จะได้ยิน ฉันเข้าใจนะ คนเราย่อมมีความคาดหวังในความสัมพันธ์และในชีวิตตัวเองอยู่แล้ว ความเป็นแม่ก็เป็นหนึ่งในนั้น ผู้หญิงทุกคนต่างก็เคยคาดหวังว่าจะได้แต่งงานและเป็นแม่ที่ดีกันทั้งนั้น

ปี 1939-1958

เอ็ดตาเกิดในวันที่สงครามโลกครั้งที่สองปะทุขึ้น เธอมีดวงตาสีเดียวกันกับมหาสมุทรแอตแลนติก ใบหน้าแดงก่ำและอ้วนกลมมาตั้งแต่ต้น

เธอตกหลุมรักเด็กชายคนแรกที่ได้เจอ เขาเป็นลูกชายของหมอในเมืองและมีชื่อว่าหลุยส์ เขาเป็นคนสุภาพและพูดจาฉะฉาน ไม่เหมือนกับเด็กผู้ชายทั่วไปที่เธอรู้จัก นอกจากนี้เขายังไม่สนว่าเอ็ดตาจะเกิดมาพร้อมรูปลักษณะที่ไม่น่ามองแค่ไหน หลุยส์เดินไปโรงเรียนกับเอ็ดตาโดยวางมือไพล่หลังข้างหนึ่งตั้งแต่วันแรกของการเรียนจนกระทั่งเรียนจบ ทั้งหมดนั้นทำให้เธอหลงใหลเข้าอย่างจัง

ครอบครัวของเธอเป็นเจ้าของไร่ข้าวโพดหลายร้อยไร่ ตอนที่เอ็ดตาอายุครบสิบแปดปี เธอบอกพ่อว่าอยากแต่งงานกับหลุยส์ พ่อของเธอจึงดันให้ลูกเขยสืบทอดกิจการทั้งหมดของครอบครัว แต่เอ็ดตาคิดว่าพ่ออยากทดสอบชายหนุ่มมากกว่า การทำไร่เป็นงานหนักและมีความรับผิดชอบมากมาย ไม่ใช่งานสำหรับคนอ่อนแอ และแน่นอนว่าไม่ใช่สำหรับปัญญาชน เอ็ดตาเลือกผู้ชายที่ไม่มีตรงไหนเหมือนพ่อของเธอเลย

หลุยส์ตั้งใจจะเป็นหมอเหมือนพ่อและมีทุนเรียนต่อโรงเรียนแพทย์รออยู่แล้ว แต่เขาอยากแต่งงานกับเอ็ดตามากกว่าได้ใบประกอบโรคศิลปะ ไม่ว่าเอ็ดตาจะอ้อนวอนให้พ่อผ่อนปรนกับเขายังไง พ่อของเธอก็ยังใช้งาน

หลุยส์อย่างหนักหน่วง เขาต้องตื่นตีสี่และออกไปทำงานในไร่ทุกวัน ทำตั้งแต่ตีสี่ยันห้ามืด และอย่างที่เอ็ดตาชอบเน้นย้ำอยู่เสมอ คือหลุยส์ไม่เคยปรินาก บ่นสักคำ เขาขายกล่องอุปกรณ์การแพทย์และตำราเรียนที่ได้รับมาจากพ่อ แล้วนำเงินก้อนนั้นมาใส่โหลเก็บไว้ในห้องครัว พร้อมบอกเอ็ดตาว่าจะเริ่มเก็บออมเป็นเงินทุนให้ลูกของพวกเขาได้เรียนต่อมหาวิทยาลัย สำหรับเอ็ดตามันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเลยว่าเขาเป็นคนที่เสียสละขนาดไหน

วันหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วงก่อนที่ดวงอาทิตย์จะขึ้น หลุยส์ถูกใบพัดของรถเก็บเกี่ยวพืชอาหารสัตว์ฟัน เขาเลือดออกจนตายอย่างโดดเดี่ยว กลางทุ่งข้าวโพด พ่อของเอ็ดตาพบเขาและสั่งให้เธอไปเอาผ้าใบจากโรงนา มาคลุมศพ เธอแบกขาที่ถูกตัดขาดของหลุยส์เข้ามาในบ้าน ก่อนจะเขวี้ยงมันใส่ศีรษะของพ่อที่กำลังรองน้ำใส่ถังเพื่อไปล้างรอยเลือดบนรถเก็บเกี่ยว

ตอนนั้นเธอยังไม่ได้บอกครอบครัวว่าในท้องมีเด็กกำลังเติบโตอยู่ เธอเป็นคนตัวใหญ่ น้ำหนักที่เกินมาตรฐานราวสามสิบกิโลกรัมจึงช่วยเก็บซ่อนการตั้งครรภ์ไว้ได้ สี่เดือนต่อมาท่ามกลางพายุหิมะ เอ็ดตาก็คลอดลูกสาวบนพื้นห้องครัว และจ้องเขม็งไปที่โหลใส่เงินบนเคาน์เตอร์ครัว ขณะที่เบ่งคลอดเชอซีเลีย

เอ็ดตากับเชอซีเลียใช้ชีวิตปลื้มกวีเวทที่บ้านไร่และแทบไม่ได้เข้าไปในเมืองเลย แต่ถ้าเข้าเมืองที่ไร้มักจะได้ยินเสียงซุบซิบนินทาเกี่ยวกับผู้หญิง “วิตกจริต” สมัยก่อนผู้คนมักจะใช้คำพูดแบบนั้น และไม่น่าแปลกใจเลยด้วย พ่อของหลุยส์มักจะจ่ายยาระงับประสาทให้แม่ของเอ็ดตาเพื่อนำไปให้ลูกสาวตามแต่จะเห็นสมควร ดังนั้นเอ็ดตาจึงใช้เวลาอยู่บนเตียงทองเหลืองเล็กๆ ในห้องที่เธอใช้ชีวิตมาตั้งแต่เกิด ขณะที่แม่ของเธอเป็นคนเลี้ยงดูเชอซีเลีย

แต่ไม่นานเอ็ดตาก็ระลึกได้ว่าเธอคงไม่มีโอกาสพบชายคนใหม่ หากเอาแต่นอนเมายา เธอจึงลุกขึ้นมาดูแลตัวเองและในที่สุดก็เริ่มดูแลเชอซีเลียได้ เอ็ดตาเอาลูกใส่รถเข็นเดินไปทั่วเมือง ส่วนเด็กหญิงที่น่าสงสารก็ร้องงอแงหายาย เอ็ดตาบอกใครต่อใครว่าตัวเองเป็นโรคปวดท้องเรื้อรัง

ที่ทำให้เธอกินไม่ได้เป็นเดือนๆ จนร่างกายซูบผอม ไม่มีใครเชื่อเธอสักคน แต่เอ็ดตาไม่สนใจคำตักเตือนเพราะเธอเพิ่งได้พบกับเฮนรี

เฮนรีเพิ่งย้ายมาอยู่ที่เมืองนี้และเช่าโบสถ์แห่งเดียวกันกับเธอ เขาเป็นหัวหน้าดูแลคนงานกว่าหกสิบชีวิตในโรงงานทำลูกกวาด เขาดีกับเอ็ดตาตั้งแต่แรกพบ แถมยังชอบเด็ก และเชอชิลีย์ก็เป็นเด็กน่ารักเสียด้วย เธอจึงไม่ได้กลายเป็นปัญหาอย่างที่คนอื่นคาดการณ์เอาไว้

ไม่นานเฮนรีก็ซื้อบ้านสไตล์ทิวดอร์ทำขอสี่เหลี่ยมที่ใจกลางเมือง เอ็ดตาละทิ้งเตียงทองเหลืองและเพิ่มน้ำหนักกลับมาตามเดิม เธอทุ่มเทดูแลบ้านเพื่อครอบครัว เฉลียงที่สร้างอย่างดีมีชิงช้าตั้งอยู่ หน้าต่างทุกบานมีผ้าม่านลูกไม้ และในเตามีคุกกี้ช็อกโกแลตชิพเสมอ วันหนึ่งพวกเครื่องเรือนสำหรับห้องนั่งเล่นถูกจัดส่งไปผิดบ้าน เพื่อนบ้านปล่อยให้พนักงานขนย้ายมันไปไว้ในห้องใต้ดินต่างๆ ที่หล่อนไม่ได้สั่งซื้อ พอเอ็ดตารู้ข่าวเธอก็วิ่งตามรถบรรทุกไปตามถนน ปากตะโกนด่าทอหยาบคาย ขณะยังสวมชุดคลุมอาบน้ำและมีโรลม้วนผมคาอยู่ ทำให้ทุกคนหัวเราะรวมทั้งตัวเอ็ดตาเองก็ผสมโรงไปด้วย

เธอพยายามอย่างหนักเพื่อเป็นคนอย่างที่เขาควรจะเป็น

เป็นภรรยาที่ดี เป็นแม่ที่ดี

ดูเหมือนทุกอย่างจะดำเนินไปด้วยดีเสียด้วย

2

ฉันคิดถึงหลายอย่างเมื่อนึกถึงจุดเริ่มต้นของเรา

พ่อกับแม่ของคุณ เรื่องนี้อาจไม่สำคัญสำหรับคนอื่น แต่คุณมีครอบครัวของคุณ และเป็นครอบครัวเดียวที่ฉันมี ของขวัญที่พวกเขาเอื้อเพื่อแก่ฉัน รวมทั้งตัวเครื่องบินเพื่อเดินทางไปพักผ่อนท่ามกลางแดดเจิดจ้ากับพวกคุณ บ้านหลังนั้นมีกลิ่นเหมือนผ้าลินินหลังตากอู่ๆ เวลาไปเยี่ยมพ่อแม่คุณฉันไม่อยากจากมาเลย เวลาที่แม่คุณจับปลายผมฉันเล่น หรือชวนให้ฉันอยากเอนตัวนอนลงบนตักเธอ บางทีฉันรู้สึกว่าคุณรักฉันมากพอๆ กับที่รักคุณ

ตอนที่พ่อฉันปฏิเสธคำเชิญไปเที่ยวด้วยกันอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง พวกเขาต่างยอมรับอย่างไม่มีข้อกังขา และฉันรู้สึกได้ถึงความรักเมตตาของพวกเขา แน่หนอนว่าไม่มีการเอ่ยถึงเซกซิเลีย คุณเคยเกริ่นกับพ่อแม่ไว้ด้วยความใส่ใจก่อนที่จะพาฉันไปเจอครอบครัว (โบลท์ดีมากจริงๆ แต่พ่อกับแม่ก็รู้ว่า...) แม่ฉันไม่ใช่คนที่พวกคุณจะพูดถึง คนอย่างพวกคุณไม่ควรรับรู้เรื่องอะไรนอกจากเรื่องเจริญหูเจริญตาหรอก

พวกคุณช่างสมบูรณ์แบบ

คุณเรียกน้องสาวว่าน้องรักและเธอก็ชอบคุณมาก คุณโทรหาที่บ้านทุกคืนขณะที่ฉันแอบฟังอยู่ที่โถงทางเดิน หวังว่าจะได้ยินว่าแม่คุณพูดอะไรถึงทำให้คุณหัวเราะ คุณกลับบ้านทุกสุดสัปดาห์วันสัปดาห์เพื่อช่วยพ่อดูแลซ่อมแซมบ้าน คุณชอบกอด คุณช่วยเป็นพี่เลี้ยงดูแลลูกพี่ลูกน้องที่ยังเด็ก คุณรู้สูตรเค้กกล้วยหอมของแม่ คุณให้การต้อนรับรอบวันแต่งงานของพ่อแม่คุณทุกปี ส่วนพ่อแม่ฉันไม่เคยแม้แต่จะปรึกษาเกี่ยวกับวันครบรอบแต่งงานของตัวเอง

พ่อของฉัน เขาไม่ตอบกลับข้อความที่ฉันส่งไปบอกว่าปีนี้จะไม่ไปฉลองวันขอบคุณพระเจ้าที่บ้านด้วยซ้ำ แต่ฉันหลอกคุณว่าพ่อดีใจที่ฉันได้พบรัก และส่งคำอวยพรมาให้ครอบครัวของคุณด้วย ความจริงแล้วเราแทบไม่ได้คุยกันตั้งแต่ฉันได้พบกับคุณ ฉันกับพ่อก็กสื่อสารผ่านระบบฝากข้อความเสีย แต่ก็ยังเป็นบทสนทนาไร้รสชาติตามมารยาทและฉันอับอายเกินกว่าจะให้คุณได้ยิน ฉันไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่าความสัมพันธ์ของเราพ่อลูกมาถึงจุดนี้ได้ยังไง การโกหกคือสิ่งจำเป็น เหมือนคำโกหกเล็กๆ น้อยๆ ที่ช่วยให้คุณไม่ระแคะระคายเกี่ยวกับครอบครัวฉัน ครอบครัวสำคัญกับคุณมากเกินไป สำคัญเกินกว่าที่เราจะกล้าเสี่ยงเผยความจริงทั้งหมดจนทำให้คุณมองฉันไม่เหมือนเดิม

อพาร์ทเมนต์ห้องแรกของเรา ฉันรักที่นั่นมากในตอนเช้า รักท่าทางของคุณที่ดึงผ้ามาปิดหน้าไว้เหมือนเวลาสวมหมวกสตูดิโอเพื่อจะนอนต่อ รักกลิ่นแบบชายหนุ่มที่คุณทิ้งไว้บนปลอกหมอน ตอนนั้นฉันมักจะตื่นแต่เช้ามืดก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น แล้วไปเขียนอะไรที่ริมเคาน์เตอร์ห้องครัวที่มีทางเดินแคบตรงกลางระหว่างเคาน์เตอร์กับตู้ครัวติดผนัง ที่นั่นมักเย็นมากเสมอ ฉันในชุดคลุมอาบน้ำมักจะดื่มชาจากแก้วเซรามิกที่ฉันวาดลวดลายให้คุณตอนที่ไปเรียนทำเครื่องปั้นดินเผา ยามที่พื้นอุ่นขึ้นและมีแสงส่องผ่านมู่ลี่เข้ามาพอให้คุณมองเห็นอนุญาตฉันได้ คุณจะเรียกชื่อฉัน ดึงความสนใจ

ฉันกลับมา จากนั้นเราจะเริ่มทดลอง...คุณใจกล้า เอาใจใส่ และเข้าใจว่าร่างกายฉันทำอะไรได้บ้างก่อนที่จะตัวฉันเองจะรู้เสียอีก คุณทำให้ฉันหลงใหลจนถอนตัวไม่ขึ้น ทั้งความมั่นใจของคุณ ความอดทน และแรงบันดาลใจดั้งเดิมของมนุษย์ที่คุณมีต่อฉัน

คืนเหล่านี้นั้นกับเกรซ เธอคือเพื่อนมหาวิทยาลัยเพียงคนเดียวที่ฉันยังติดต่อกับด้วยหลังจากเรียนจบ แม้จะไม่เคยแสดงออกว่าฉันชอบเธอมากขนาดไหน เพราะคุณดูจะหึงหวงนิดหน่อยตอนที่ฉันใช้เวลาไปกับเธอและคิดว่าพวกเรามีมากเกินไป ถึงแม้ฉันจะมีปฏิสัมพันธ์กับเธอน้อยมากในแบบเพื่อนผู้หญิงก็ตาม แต่คุณก็ยังมอบดอกไม้วันวาเลนไทน์ให้เราทั้งคู่ตอนที่เธอโสด ฉันชวนเธอมากินมื้อเย็นราวเดือนละครั้ง ส่วนคุณนั่งอยู่บนถังขยะที่ถูกคว่ำลงหลังเลิกงานคุณมักจะแฉะชื่อไวน์ดีๆ กลับมาเสมอ ตอนที่เธอหยิบบุหรีออกมา คุณจะขอตัวอย่างสุภาพแล้วอ่านหนังสือสักเล่ม

นี่เป็นหนึ่งในที่ที่กำลังจับบุหรีในห้อง (ลองคิดดูสิ) ก่อนจะได้ยินคุณโทรศัพท์คุยกับน้องสาวอยู่ที่ระยอง เธอกำลังเลิกกับแฟนและอยากโทรหาพี่ชายซึ่งเธอไว้วางใจว่าจะเก็บความลับให้ เกรซถามฉันว่าคุณมีข้อเสียตรงไหนบ้าง เรื่องบนเตียงไม่เอาไหนหรืออารมณ์ร้ายไหม ต้องมีสักเรื่องสิ เพราะไม่มีทางที่ใครจะสมบูรณ์แบบได้ขนาดนี้หรอก แต่ไม่มีเลย ตอนนั้นมันไม่มีเลยเท่าที่ฉันเข้าใจ ฉันใช้คำว่า*ใช่* ฉันอับโชคก็จริง แต่ฉันโชคดีที่มีคุณ

งานของเรา เราไม่ค่อยได้คุยเรื่องนี้กันบ่อยนัก ฉันนึกถึงว่าคุณประสบความสำเร็จมากขึ้นเรื่อยๆ และคุณก็รู้ดี คุณรู้สึกอ่อนไหวกับความแตกต่างในอาชีพและรายได้ของเรา คุณกำลังหาเงิน ส่วนฉันกำลังฝัน ตั้งแต่เรียนจบฉันแทบทำอะไรไม่เป็นขึ้นเป็นอัน ยกเว้นงานฟรีแลนซ์เล็กๆ น้อยๆ แต่คุณ